

ikke i denne Sag gjaldt andet end mit personlige Forhold; skulde jeg overhovedet ikke nu have taget Ordet; naar man er gammel Rigsdagsmand, bliver man noget forhærdet overfor Angreb fra anden Side. Modstandernes Kritik eller Dadel gør ikke saa stærkt Indtryk paa en, men den eneste Rettesnor for ens Politik bliver ens egen Samvittighed.

Jeg takker som sagt det ærede Medlem for Frederiksberg, endskønt han begyndte med at sige mig nogle mindre behagelige Ting, nemlig at mine Udtalelser angaaende morfinistiske Læger og angaaende visse Lægeerklæringer havde været højst uheldige. Hvis han kendte mine Udtalelser nøje, tror jeg, at han i alt Fald med Hensyn til det ene af disse Punkter vilde diskulperer mig. Jeg tænker her paa mine Udtalelser om de morfinistiske Læger, dem benyttede den højtærede Minister under den sidste Behandling paa en saadan Maade, at jeg tilsyneladende kom til at staa som en Mand, der forandrede mine Anskuelse og Meninger, efter som det passede for det givne Tilfælde. Jeg skal i den Anledning oplyse, hvorledes det forholder sig med disse Udtalelser, og hvorledes det forholder sig med mine Anskuelse om morfinistiske Læger. Det er senere kommet frem og bekræftet offentligt af den konstituerede Formand i Sundhedsstyrelsen, Stabslæge Norrie, at da Dr. Erslev skulde sendes til Anholt, var jeg netop en af dem, der fraraadede at sende ham derover, fordi han var Morfinist. Da imidlertid Redaktør Reventlow rettede sin Klage mod Sundhedsstyrelsens Formand, Dr. Muus, en Klage, som jo helt igennem var overdreven og usandfærdig, og betegnede Dr. Erslevs Udsendelse som en Skandale, blev der i Sundhedsstyrelsen udarbejdet en skriftlig Redegørelse for disse Forhold, en Redegørelse, jeg oplæste her i Tinget Ord til andet, og i denne stod de Ord, at det er en bekendt Sag, at en Morfinist kan rette sig. Det var disse Ord, jeg oplæste her, og naar jeg oplæste dem her i Tinget, var det udelukkende, fordi jeg syntes, at de Mænd, der havde været med til at sende Dr. Erslev til Anholt, nemlig Stabslæge Norrie og Dr. Muus, trængte til et Forsvar for denne Udsendelse, et Forsvar, som i og for sig var berettiget. I den næste Skrivelse,

som Sundhedsstyrelsen har udsendt angaaende Morfinister, udtales det netop, at selv om en Morfinist retter sig, viser det sig, at han kortere eller længere Tid efter faar Tilbagefald. Disse Skrivelser staa ikke i Modstrid med hinanden. Det kan godt forsvares at give en Morfinist en rent foreløbig Ansættelse i en Periode, hvor han ikke bruger Morfin. Det var det, Sundhedsstyrelsen havde gjort. Jeg personlig havde ikke villet være med dertil. Jeg kunde meget let have diskulperet mig selv, naar jeg havde villet. Naar jeg fremkom med disse Udtalelser, var det kun af Loyalitet overfor de Kolleger, som ikke kunde tage Ordet her i Tinget.

Jeg ønsker at sige angaaende de Udtalelser om Lægeerklæringer, som jeg er bleven angrebet saa stærkt for — og ønsker at sige det her i Rigsdagen — at medens jeg om disse Lægeerklæringer udtalte, at det var Venskabsærklæringer, har Sundhedsstyrelsen angaaende disse Lægeerklæringer udtalt en Dom, som i Realiteten er lige saa fældende, idet den har kaldt dem ganske betydningsløse. Naar jeg udtalte, at det var Venskabsærklæringer, gjorde jeg det udtrykkelig for at diskulperer de Læger, der havde udstedt disse Erklæringer, for at sige, at det var et Slags undskyldende Moment for dem. Jeg vil gerne sige her paa samme Sted, hvor jeg har fremsat den tidligere Udtalelse, at hvis man i Lægekredse har opfattet dette, som om jeg har sagt noget fornærmende for de to Herrer, beklager jeg det meget. Det har ingenlunde været min Hensigt, og det har endnu mindre selvfølgelig været min Hensigt at sige noget nedsættende for Lægestanden i dens Helhed. Men jeg har ønsket at sige, at naar to ansete Læger, som ere fuldt vidende om, hvad de gøre, udstede en Erklæring, som andre lige saa dygtige og lige saa ansete Læger og den officielle Sagkundskab maa betegne som ganske betydningsløs, kan jeg ikke tænke mig, der har været andet Motiv end det, at Udstederne have villet gøre de paagældende Læger en Tjeneste. Jeg synes, det er den eneste hæderlige Grund til at udstede den Art af Erklæringer.

Hvad selve Sagen angaar, kan jeg sige, at det er jo gaaet ganske overordentlig mærkeligt til i hele denne Sag. Se, hvor-